

Az idő

„Betölt az idő, és elközelített az Istennek országa. Térjete meg és higgyetek az evangéliumban.” (Mk 1,15).

Megtörtént már a történelemben, hogy az emberek az időt istenként tisztelték. Az ókori görögök Kronosznak nevezték. Úgy tekintettek rá, mint egy borzasztóan kegyetlen istenre, aki a gyermekeit felemésztette. Az idő, mint istenség mindent felemésztett szőröstől-bőröstől.

Egyébként azt mi is tapasztaljuk, hogy az idő mindent felemészt. Szoktunk is „az idő vasfogáról” beszélni. Tudjuk-e uralni az időt? Azt hiszem, hogy az idő uralja az embert.

Az Újszövetség *kronosz* szóval jelöli a múltó időt. Az Újszövetség embere is tudja, hogy az idő mindent megemészt, de van egy másik szava is az idő jelölésére. Ez a **kairos**. A kairos nem csak úgy általánosságban jelenti az időt. Ez a szó a *helyes, az igazi, a döntő* időt jelöli, az *alkalmatosságot*.

A két fogalom között nagy különbség van. A *kronosz* mindent felemészt, minden a múlté lesz. A **kairos** megnyitja az időt a jövő felé. A *kronosz* bennünket ural, viszont a *kairosban* igazi időnk van. *Kronosz* mindent kivesz a kezünkből. *Kairos* pedig új lehetőségeket, alkalmakat tesz a kezünkbe.

Az időt kétféleképpen élhetjük meg. Megtehetjük, hogy csak úgy beleéljük magunkat az időben és akkor mindig időzavarban leszünk. Ez pedig nagyon nyomasztó.

Ám felelőség teljesen is élhetünk az időben. S így már az idő nem más, mint ajándék. Erről beszél az Újszövetség s benne Jézus. A *kairosban* új lehetőségek, alkalmak vannak, hogy életünket megjobbítsuk. Jézus Krisztus a maga kereszthalálával és feltámadásával leleplezte a *kronoszt*, mint egy bálványistent. Így egy új lehetőség nyílt meg az ember előtt, hogy az örökkévalóság részese legyen

Jézussal az élet nem értelmetlen, még akkor is, ha az „idő vasfoga” mindent megemészt. Amennyi idő nekünk adatott itt a földön, küzdhetünk Jézussal, hogy az igazi életet megéljük az új lehetőségek és alkalmak által. Csakis az az élet, melyet Benne és Átala élünk.

Jézus az időben jött el. Ez számunkra egy új kezdet, a kairos lehet, egy döntő alkalom a megtérésre. Új életre ébredhetünk, feltámadhatunk a jövőre nézve, hogy megragadjuk a lehetőségeket és alkalmakat, melyeket a kairos ajándékoz.

Nem mindegy, hogy miképpen élünk, miképpen ragadjuk meg az alkalmakat és lehetőségeket. Nem tudhatjuk, hogy meddig van még időnk erre.

Egy régi napórán a következő feljegyzés olvasható: *„Később van, mintsem gondolnád!”*

Biharszentjános, 2015.08.08.

Csomay Árpád.